

Möt Anna Ringberg

Varför heter boken »Boys«?

Den handlar till stor del om Boys – en tanig vinthund som blir skjuten i benet och som boken igenom försöker hasa sig hem genom skogen, till sin älskade husse Lasse. Och de som står i centrum är killar eller gubbar i en rätt manlig miljö, lite raka rör och rövarhistorier sådär. Dessutom är det mest barnen i dessa män som skildras – det där i en som är intakt, som aldrig blir vuxet.

Lasse är 65 år, en nynykter alkoholist som bråkar med grannarna, rätt egoistisk, fåfäng, och halvbög. Känner du igen dig?

Ganska mycket, ärligt talat, både i Lasse och de andra. Och Lasse har också en del gemensamt med min pappa. Båda är original, upplever sig som motarbetade på samtliga fronter, har en jävla energi och många bullriga kompisar. Det är ju enklast att göra så, att skriva om sådant som känns lagom nära. Lasse, Matti och Boys skulle jag kunna umgås med. Det hade känts hemtamt.

En del av boken ägnas ju åt hunden och man får följa hans tankar ...

Till en början skrev jag till min mamma. Hon tycker inte om att läsa så jag ansträngde mig för att skriva något som kunde engagera henne, något som vi båda två kände för, och därför blev det en hund som råkar illa ut. Sedan kom det att handla mycket om hundens förhållande till sin husse. Jag ville beskriva det jag själv känt, att en hund kan vara en bästa vän på riktigt. Och att relationen med en hund tillåts vara mer vildvuxen är relationen till en annan människa – men till en viss gräns, till slut tas ju också hunden ifrån Lasse.

Vad vill du förmedla med »Boys«?

Jag har inte haft ett enda och tydligt syfte, men jag ville nog skriva någon sorts diskbänklitteratur, skildra den lite skitare sidan av oss människor och av tillvaron, fast utan att romantisera. Hur är det att vara utanför? Hur känns det att vakna under ett bord, stelfrusen, bakfull som helvetet och veta att man kanske får spö snart? Det har jag velat berätta om. Plus att jag ville skriva om det kluvna i det mesta – all sorg och saknad som kan rymmas i en kram eller ett kli bakom örat.

Född: 7 september 1980, i Nacka.

Familj: Ja, men inga barn.

Bor: Vasastan.

Jobb: Redaktör på En bok för alla.

Intressen: Många. Just nu simmar jag ganska mycket, har skaffat en våtdräkt nämligen. Jag gillar att vara i skogen, till fots eller på hästryggen. Och så lajvar jag gärna, eller spelar spel.

Bästa boken: *Kosmos* av Witold Gombrowicz, *Kaddish för ett ofött barn* av Imre Kertész eller *Onda sagor* av Pär Lagerkvist.

Favoritfilm: Kanske *Man tänker sitt*.

Min största kulturella upplevelse: Måste vara när jag lärde mig prata. Synd att man inte minns det.

Är bäst på: Att passa in i olika sammanhang.

Är sämst på: Att vara ensam när jag inte vill vara ensam.

Bästa promenadväg med hund: Kopplat läge: Runt Kungsholmen. Utan koppel: Min släkts lantställe i skärgården.

Varför Ordfront förlag: Jag har jobbat på Ordfront och känner mig hemma där, tycker att de som jobbar på förlaget är engagerade, proffsiga och schyssta. Dessutom delar jag de värderingar Ordfront står för.

www.ordfront.se